

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B**

PADOMES REGULA (EK) Nr. 708/2007

(2007. gada 11. jūnijs)

par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu akvakultūrā

(OV L 168, 28.6.2007., 1. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Komisijas Regula (EK) Nr. 506/2008 (2008. gada 6. jūnijs)	L 149	36	7.6.2008.
► <u>M2</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 304/2011 (2011. gada 9. marts)	L 88	1	4.4.2011.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 708/2007**(2007. gada 11. jūnijs)****par svešzemju un vietējā areālā nesastopamu sugu izmantošanu
akvakultūrā**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā
37. pantu un 299. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Līguma 6. pantu, nosakot un īstenojot Kopienas politiku un darbības, tajās jāparedz vides aizsardzības prasības, jo īpaši, lai veicinātu noturīgu attīstību.
- (2) Akvakultūra ir nozare, kas strauji attīstās, kurā tiek pētīti jauninājumi un jaunu noieta tirgus iespējas. Lai piemērotu ražošanu tirgus prasībām, akvakultūras nozarei ir svarīgi dažādot audzējamās sugas.
- (3) Akvakultūra ir guvusi saimniecisku labumu no svešzemju sugu ieviešanas un tādu sugu pārvietošanas, kas agrāk nebija sastopamas vietējā areālā (piem., varavīksnes forele, Klusā okeāna austere un lasis), un nākotnes politikas mērķis ir optimizēt ieguvumus, kas saistīti ar sugu ieviešanu un pārvietošanu, reizē izvairoties no ekosistēmu pārveidošanas, novēršot negatīvu bioloģisku mijiedarbību ar vietējo populāciju, ieskaitot ģenētiskas pārmaiņas, un ierobežojot blakussugu izplatību un kaitīgo ietekmi uz dabiskām dzīvotnēm.
- (4) Agresīvas svešzemju sugas ir viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ zūd vietējās sugas un cieš bioloģiskā daudzveidība. Saskaņā ar 8. panta h) punktu Konvencijā par bioloģisko daudzveidību (KBD), kurai pievienojusies Kopiena, katra Līgumslēdzēja puse apņemas pēc iespējas vairāk un attiecīgi novērst tādu svešzemju sugu ieviešanu, kuras apdraud ekosistēmas, dzīvotnes vai sugas, kā arī tādas sugas kontrolēt vai izskaust. Konkrēti KBD pušu konferencē ir pieņemts Lēmums VI/23 par sugām, kas apdraud ekosistēmas, dzīvotnes vai sugas, un kura pielikumā paredzēti galvenie principi par šādu svešzemju sugu aizturēšanu, ieviešanu un to radītās ietekmes samazināšanu.

⁽¹⁾ OV C 324, 30.12.2006., 15. lpp.

▼B

- (5) Sugu pārvietošana to dabiskās izplatības areālā uz apgabaliem, kur tās nav sastopamas specifisku bioģeogrāfisku iemeslu dēļ, var apdraudēt arī ekosistēmas šajos apgabalos, un uz to arī būtu jāattiecinā šī regula.
- (6) Tādēļ Kopienai būtu jāizstrādā pašaī sava sistēma, lai nodrošinātu ūdens dzīvotņu pietiekamu aizsardzību pret apdraudējumiem, kas saistīti ar ne vietējo sugu izmantošanu akvakultūrā. Šai sistēmai būtu jāietver iespējamu apdraudējumu analīzes procedūras, pasākumu veikšana, pamatojoties uz preventīviem vai piesardzības principiem, kā arī – vajadzības gadījumā – ārkārtas plānu piemērošana. Šādas procedūras būtu jāizstrādā, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta pastāvošās brīvprātīgajās sistēmās, un jo īpaši saistībā ar Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (ICES) Jūras organismu ieviešanas un pārvietošanas prakses kodeksu un Eiropas Iekšzemes zivsaimniecības padomdevējas komisijas (EIFAC) Jūras un saldūdens organismu ieviešanas un pārvietošanas prakses kodeksu un procedūru rokasgrāmatu.
- (7) Šajā regulā paredzētie pasākumi nedrīkstētu skart Padomes Direktīvu 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾, Padomes Direktīvu 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁽²⁾, Eiropas Padomes un Parlamenta Direktīvu 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽³⁾, un Padomes Direktīvu 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli⁽⁴⁾.
- (8) Iespējamie apdraudējumi, kas dažos gadījumos var skart plašu teritoriju, sākumā ir vairāk manāmi vietējā mērogā. Vietējās ūdens vides īpatnības Kopienas teritorijā ir ļoti dažādas, un dalībvalstīm ir attiecīgas zināšanas un pieredze, lai novērtētu un regulētu apdraudējumus ūdens videi, kas ir to pārvaldībā vai jurisdikcijā. Tāpēc ir lietderīgi, ka šajā regulā paredzēto pasākumu īstenošana galvenokārt ir dalībvalstu kompetencē.
- (9) Būtu jāņem vērā, ka par tādu svešzemju vai vietējā areālā nesaņemamu sugu transportēšanu, kas jatur slēgtās akvakultūras platībās, kas ir drošas un no kā ir ļoti maz iespēju izklūt, nebūtu jāveic iepriekšējs vides apdraudējumu izvērtējums.

(1) OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

(2) OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/105/EK (OV L 363, 20.12.2006., 368. lpp.).

(3) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

(4) OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.

▼B

- (10) Tomēr, ja apdraudējumi navniecīgi un var skart citas dalībvalstis, būtu jābūt Kopienas sistēmai, lai apspriestos ar ieinteresētām pusēm un apstiprinātu atļaujas, pirms tās izdod dalībvalstis. Šādās apspriedēs Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejai (ZZTEK), kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2371/2002 (2002. gada 20. decembris) par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽¹⁾, būtu jāsniedz zinātniski ieteikumi, un Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevējai komitejai, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 1999/478/EK⁽²⁾, būtu jāsniedz ieteikumi ieinteresētām pusēm akvakultūras un vides aizsardzības jomā.
- (11) Konkrētās Kopienas daļās dažas svešzemju sugas jau ilgu laiku ir plaši izmantotas akvakultūrā. Pret darbībām, kas saistītas ar tādu izmantošanu, būtu jāizturas atšķirīgi, veicinot to attīstību, bet neuzliekot nekādu papildu administratīvu slogu, ja vien izejmateriālu var iegūt ar krājumiem, kuros nav sugu, kas nav mērķsugas, klātbūtnes. Dalībvalstīm, kas vēlas ierobežot šādu ilgu laiku izmantotu sugu izmantošanu savā teritorijā, būtu jāļauj tā rīkoties.
- (12) Nekas šajā regulā neliedz dalībvalstīm ar saviem noteikumiem reglamentēt svešzemju sugu vai vietējā areālā nesastopamu sugu turēšanu privātos akvārijos un dārza dīķos.
- (13) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾.
- (14) Efektivitātes labad procedūrai, lai grozītu šīs regulas I, II, III un IV pielikumu nolūkā tos pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai, vajadzētu būt Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā minētajai vadības procedūrai,

⁽¹⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽²⁾ OV L 187, 20.7.1999., 70. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2004/864/EK (OV L 370, 17.12.2004., 91. lpp.).

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

▼B

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

*1. pants***Priekšmets**

Ar šo regulu izveido sistēmu, ar ko reglamentē akvakultūras praksi attiecībā uz svešzemju sugām un vietējā areālā nesastopamām sugām, lai izvērtētu un pēc iespējas samazinātu tādu un jebkādu ar tām saistītu sugu, kas nav mērķsugas, iespējamu ietekmi uz ūdens dzīvotnēm un tādējādi veicinātu nozares ilgtspējīgu attīstību.

*2. pants***Darbības joma**

1. Šo regulu piemēro tādai svešzemju sugu ieviešanai un vietējā areālā nesastopamu sugu pārvietošanai, lai tās izmantotu ► **M2** Savienības ◀ akvakultūrā, ko veic pēc tam, kad šī regula kļūst piemērojama saskaņā ar 25. panta 1. punktu.

2. Šo regulu nepiemēro vietējā areālā nesastopamu sugu pārvietošanai dalībvalstīs, izņemot, ja, pamatojoties uz zinātnisku atzinumu, šādas pārvietošanas dēļ ir pamatojums paredzēt vides apdraudējumus. Ja saskaņā ar 5. punktu ir iecelta padomdevēja komiteja, tā būs atbildīga par apdraudējumu izvērtējumu.

3. Šī regula attiecas uz visām akvakultūras darbībām, kas ir dalībvalstu jurisdikcijā, neatkarīgi no to lieluma vai īpatnībām. Tā attiecas uz visām audzētām svešzemju un vietējā areālā nesastopamām ūdens organismu sugām. Tā attiecas uz visu akvakultūru jebkādā ūdens vidē.

4. Šo regulu nepiemēro dekoratīvu ūdens dzīvnieku vai augu turēšanai zooveikalos, dārzu centros, norobežotos dārzu dīķos vai akvārijos, kas atbilst 6. pantam Komisijas Lēmumā 2006/656/EK (2006. gada 20. septembris), ar ko nosaka dzīvnieku veselības nosacījumus un sertifikācijas prasības dekoratīvo zivju importam ⁽¹⁾, vai platībās, kurās uzstādītas notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, kas atbilst 1. pantā paredzētajiem mērķiem.

► **M2** 5. Šo regulu, izņemot tās 3. pantu, 4. panta 1. punktu un 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu, nepiemēro IV pielikumā minētajām sugām. ◀ Šīs regulas 9. pantā minēto apdraudējumu izvērtējumu nepiemēro IV pielikumā minētajām sugām, izņemot, ja dalībvalstis vēlas veikt pasākumus, lai ierobežotu attiecīgo sugu izmantojumu savā teritorijā.

6. Uz tādu svešzemju sugu vai vietējā areālā nesastopamu sugu pārvietošanu, ko paredzēts turēt slēgtās akvakultūras platībās, neattiecina iepriekšēju vides apdraudējumu izvērtējumu, izņemot tad, ja dalībvalstis vēlas veikt attiecīgus pasākumus.

⁽¹⁾ OV L 271, 30.9.2006., 71. lpp.

▼ **M2**

7. Regulas III–VI nodaļa neattiecas uz tādu svešzemju vai vietējā areālā nesastopamu sugu transportēšanu, kas jātur slēgtās akvakultūras platībās, ja pārvešanu veic apstākļos, kas novērš minēto sugu un sugu, kas nav mērķsuga, izklūšanu.

Dalībvalstis izstrādā sarakstu, kurā iekļauj savā teritorijā esošās slēgtās akvakultūras platības, kas atbilst 3. panta 3. punktā ietvertajai definīcijai, un šo sarakstu regulāri atjaunina. Līdz 2011. gada 25. oktobrim sarakstu publicē tīmekļa vietnē, kas izveidota saskaņā ar 4. panta 2. punktu Komisijas Regulā (EK) Nr. 535/2008 ⁽¹⁾, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu šo regulu.

▼ **B**

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “akvakultūra” ir darbība, kas definēta 3. panta d) punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par Eiropas Zivsaimniecības fondu ⁽²⁾;
- 2) “atklāta akvakultūras platība” ir platība, kurā akvakultūru praktizē ūdens vidē, kas nav atdalīta no savvaļas ūdens vides ar šķēršļiem, kuri novērstu audzēto īpatņu vai bioloģiskā materiāla izklūšanu, kas varētu izdzīvot un pēc tam vairoties;

▼ **M2**

3) “slēgta akvakultūras platība” ir sauszemes platība:

a) kurā:

- i) akvakultūru veic tādā ūdens vidē, kur notiek ūdens recirkulācija; un
- ii) notekūdeņi nekādā veidā nenonāk atklātos ūdeņos, pirms tie nav sijāti un filtrēti vai perkolēti un apstrādāti tā, lai novērstu cieto atkritumu izvadīšanu ūdens vidē un tādu audzēto sugu vai sugu, kas nav mērķsugas, izklūšanu no platības, kas varētu izdzīvot un pēc tam vairoties;

b) un kurā:

- i) ir novērsts audzēto īpatņu vai sugu, kas nav mērķsugas, un cita bioloģiskā materiāla, tostarp patogēnu, zudums tādu faktoru dēļ kā plēsoņi (piem., putni) un plūdi (piem., platībai saskaņā ar kompetento iestāžu veiktu pienācīgu novērtējumu ir jāatrodas drošā attālumā no atklātiem ūdeņiem);
- ii) ar piemērotiem līdzekļiem ir novērsts audzēto īpatņu vai sugu, kas nav mērķsugas, un cita bioloģiskā materiāla, tostarp patogēnu, zudums zādzības vai vandālisma dēļ; un

iii) ir nodrošināta mirušo organismu atbilstīga iznīcināšana;

⁽¹⁾ OV L 156, 14.6.2008., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

▼B

- 4) “ūdens organismi” ir jebkuras ūdenī dzīvojošas sugas, kas pieder dzīvnieku, augu un vienšūnas organismu valstij, tostarp to indivīdu daļas, dzimumšūnas, sēklas, olas, ikri vai vairošanās materiāli, kas varētu izdzīvot un pēc tam vairoties;
- 5) “poliploīdi organismi” ir mākslīgi radīti tetraploīdi organismi (4N). Tie ir ūdens organismi, kuru hromosomu skaits šūnās ir divkārtots ar šūnu manipulācijas paņēmieniem;
- 6) “svešzemju sugas” ir:
 - a) tāda ūdens organisma sugas vai pasugas, kas parādās ārpus to zināmā dabiskā areāla un to izplatības potenciāla apgabala;
 - b) poliploīdi organismi un vairoties spējīgas, mākslīgi krustotas sugas, neatkarīgi no to dabiskā areāla vai izplatības potenciāla;
- 7) “vietējā areālā nesastopamas sugas” ir ūdens organismu sugas vai pasugas, kas nav sastopamas zonā tā dabiskās izplatības areālā biogeogrāfisku iemeslu dēļ;
- 8) “suga, kas nav mērksuga” ir jebkura ūdens organisma suga vai pasuga, kas var kaitēt ūdens videi un ko pārvieto nejauši kopā ar ūdens organismu, kuru ievieš vai pārvieto, izņemot slimības izraisītājus organismus, uz ko attiecas Direktīva 2006/88/EK;
- 9) “transportēšana” ir ieviešana un/vai pārvietošana;
- 10) “ieviešana” ir process, ko izmanto, tīši transportējot svešzemju sugas uz vidi ārpus sava dabiskās izplatības areāla, lai tās izmantotu akvakultūrā;
- 11) “pārvietošana” ir process, ko izmanto, lai vietējā areālā nesastopamu sugu tīši transportētu tā dabiskajā izplatības areālā izmantošanai akvakultūrā uz apgabalu, kur tās sākotnēji nav pastāvējis biogeogrāfisku iemeslu dēļ;
- 12) “eksperimentāla izlaišana” ir svešzemju sugas ieviešana vai vietējā areālā nesastopamas sugas pārvietošana ierobežotā daudzumā, lai novērtētu ekoloģisku mijiedarbību ar dabiskām sugām un dzīvotnēm, lai pārbaudītu apdraudējumu izvērtējuma pieņēmumus;
- 13) “pieteikuma iesniedzējs” ir fiziska vai juridiska persona, kura ierosina veikt ūdens organisma ieviešanu vai pārvietošanu;
- 14) “karantīna” ir process, kas paredz ūdens organismu un jebkādu ar tiem saistītu organismu turēšanu pilnīgā izolācijā no apkārtējās vides;
- 15) “karantīnas platība” ir platība, kurā ūdens organismus un jebkādas ar tiem saistītus organismus var turēt pilnīgā izolācijā no apkārtējās vides;

▼ M2

- 16) “parasta transportēšana” ir no izejmateriāla avota veikta ūdens organismu transportēšana, kas rada mazu iespējamību, ka var būt pārvietotas sugas, kas nav mērķsugas un kuras, ņemot vērā to ūdens organismu īpašības un/vai akvakultūras metodi, ko paredzēts izmantot, nerada nelabvēlīgu ekoloģisku ietekmi;

▼ B

- 17) “īpaša transportēšana” ir jebkura ūdens organismu transportēšana, kas neatbilst parastas transportēšanas kritērijiem;
- 18) “saņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kuras teritorijā ievieš svešzemju sugu vai pārvieto vietējā areālā nesastopamu sugu;
- 19) “nosūtītāja dalībvalsts” ir dalībvalsts, no kuras teritorijas ievieš svešzemju sugu vai pārvieto vietējā areālā nesastopamu sugu.

II NODAĻA

DALĪBVALSTU VISPĀRĒJĀS SAISTĪBAS

4. pants

Pasākumi, lai novērstu nelabvēlīgu ietekmi

► **M2** 1. ◀ Dalībvalstīm jānodrošina, ka veic visus attiecīgos pasākumus, lai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, jo īpaši uz sugām, dzīvotnēm un ekosistēmu funkcijām, kas var rasties no šādu ūdens organismu un sugu, kas nav mērķsugas, ieviešanas vai pārvietošanas akvakultūrā un no šādu sugu izplatīšanās savvaļā.

▼ M2

2. Kompetentās iestādes dalībvalstīs pārrauga un uzrauga akvakultūras darbības, lai nodrošinātu to, ka:

- a) slēgtas akvakultūras platības atbilst 3. panta 3) punktā noteiktajām prasībām; un
- b) pārvešana uz slēgtām akvakultūras platībām vai no tām notiek apstākļos, kuros ir novērsta svešzemju sugu vai sugu, kas nav mērķsugas, izklūšana.

▼ B

5. pants

Lēmumu pieņemšana un padomdevējas iestādes

Dalībvalstis nosaka kompetento iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par to, lai nodrošinātu atbilstību šīs regulas prasībām (“kompetentā(-ās) iestāde(-es)”). Katra kompetentā iestāde var iecelt padomdevēju komiteju, kas tai palīdz un kam ir attiecīga zinātniskā pieredze (“padomdevēja komiteja”). Ja dalībvalsts neieceļ padomdevēju komiteju, kompetentā iestāde vai kompetentās iestādes uzņemas pienākumus, kas šajā regulā noteikti padomdevējai komitejai.

III NODAĻA

ATĻAUJAS

6. pants

Atļaujas pieteikums

1. Akvakultūras operatori, kas vēlas sākt tādas svešzemju sugas ieviešanu vai tādas vietējā areālā nesastopamas sugas pārvietošanu, uz ko neattiecas 2. panta 5. punkts, piesakās uz atļauju no saņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes. Pieteikumu var iesniegt, lai veiktu transportēšanu vairākas reizes laikposmā, kas nav ilgāks par septiņiem gadiem.

2. Pieteikuma iesniedzējs līdz ar pieteikumu iesniedz dokumentāciju atbilstīgi I pielikumā minētajām indikatīvām pamatnostādņēm. Padomdevēja komiteja nāk klajā ar atzinumu par to, vai pieteikumā ietverta visa informācija, lai izvērtētu, vai ierosinātā transportēšana ir parasta vai īpaša transportēšana un pieņemama, un par savu atzinumu informē kompetento iestādi.

3. Līdz atļaujas termiņa beigām var iesniegt jaunu atļaujas pieteikumu, atsaucoties uz iepriekšējo atļauju. Ja nav dokumentēta neviena nelabvēlīga ietekme uz vidi, ierosināto transportēšanu uzskata par parastu transportēšanu.

7. pants

Ierosinātās transportēšanas veids

Padomdevēja komiteja sniedz atzinumu par to, vai ierosinātā transportēšana ir parasta vai ārkārtas transportēšana, un par to, vai pirms izlaišanas jāievieš karantīna, vai jāveic eksperimentāla izlaidšana, un par savu atzinumu informē kompetento iestādi.

8. pants

Parasta transportēšana

Ja veic parastu transportēšanu, kompetentā iestāde var piešķirt atļauju, attiecīgā gadījumā norādot prasību ieviest karantīnu vai veikt eksperimentālu izlaidšanu, kā paredzēts IV un V nodaļā.

9. pants

Īpaša transportēšana

1. Ja veic īpašu transportēšanu, veic videi radītu apdraudējumu izvērtējumu, kā norādīts II pielikumā. Kompetentā iestāde lemj, vai kandidāts vai neatkarīga struktūra ir atbildīga par videi radītu apdraudējumu izvērtējuma veikšanu un kas sedz šāda izvērtējuma izmaksas.

2. Pamatojoties uz vides apdraudējumu izvērtējumu, padomdevēja komiteja sniedz kompetentajai iestādei atzinumu par apdraudējumiem, izmantojot II pielikuma 3. daļā izklāstīto kopsavilkuma ziņojuma veidlapu. Ja padomdevēja komiteja secina, ka apdraudējums ir viegls, kompetentā iestāde var piešķirt atļauju bez turpmākām formalitātēm.

▼B

3. Ja padomdevēja komiteja secina, ka apdraudējums, kas saistīts ar ieteikto ūdens organismu transportēšanu, ir nopietns vai vidējs II pielikuma 1. daļas nozīmē, tā pārbauda pieteikumu, apspriežoties ar pieteikuma iesniedzēju, lai redzētu, vai pastāv ietekmes samazināšanas pasākumi vai tehnoloģijas, lai samazinātu apdraudējumu līdz vieglam apdraudējumam. Padomdevēja komiteja nosūta izskatīšanas rezultātus kompetentajai iestādei, sīki izklāstot riska līmeni un precizējot iemeslus jebkādi apdraudējumu samazināšanai II pielikuma 3. daļā norādītajā veidlapā.

4. Kompetentā iestāde var izdot īpašas transportēšanas atļaujas tikai tad, ja apdraudējumu izvērtējumā, ieskaitot jebkādas ietekmes samazināšanas pasākumus, konstatē vieglus apdraudējumus videi. Jebkurš atļaujas noraidījums ir attiecīgi zinātniski jāpamato, un, ja vēl nav iegūts pietiekami daudz zinātnisku datu, tas jāpamato, atsaucoties uz piesardzības principu.

*10. pants***Lēmuma pieņemšanas termiņš**

1. Pieteikuma iesniedzēju rakstiski informē samērīgā laikā un jebkurā gadījumā vēlākais sešus mēnešus pēc pieteikuma iesniegšanas dienas izņemot laiku, kad pieteikuma iesniedzējs dod papildinformāciju, ja padomdevēja komiteja to lūdz.

2. Dalībvalstis, kas ir ICES Līgumslēdzējas puses, var lūgt, lai ICES izskata iesniegumus un apdraudējumu izvērtējumus par jūras organismiem, pirms padomdevēja komiteja nāk klajā ar atzinumu. Šādā gadījumā piešķir papildu sešu mēnešu laikposmu.

*11. pants***Transportēšana, kas ietekmē kaimiņos esošās dalībvalstis**

1. Ja organisma iespējama transportēšana var atstāt iespējamu vai zināmu ekoloģisku ietekmi uz kaimiņu dalībvalstīm, kompetentā iestāde ziņo dalībvalstīm vai attiecīgajām valstīm un Komisijai par tās nodomu piešķirt atļauju, nosūtot lēmuma projektu kopā ar paskaidrojuma memorandumu un vides apdraudējumu izvērtējuma kopsavilkumu, kā norādīts II pielikuma 3. daļā.

2. Divos mēnešos no paziņojuma datuma citas iesaistītās dalībvalstis var iesniegt Komisijai rakstiskas piebildes.

3. Sešos mēnešos no paziņojuma datuma Komisija pēc apspriedēm ar Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteju (ZZTEK), kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 33. pantu un Zivsaimniecības un akvakultūras padomdevēju komiteju, kas izveidota ar Lēmumu 1999/478/EK, apstiprina, noraida vai groza ierosināto lēmumu piešķirt atļauju.

4. Iesaistītās dalībvalstis 30 dienās no Komisijas lēmuma dienas var nodot šo lēmumu Padomes izskatīšanai. Turpmāko 30 dienu laikā Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, var pieņemt atšķirīgu lēmumu.

▼ B*12. pants***Atļaujas atcelšana**

Ja rodas neparedzēta ietekme uz vidi vai vietējām populācijām, kompetentā iestāde jebkurā laikā pastāvīgi vai uz laiku var atcelt atļauju. Jebkura atļaujas atcelšana zinātniski jāpamato, un, ja vēl nav iegūts pietiekami daudz zinātnisku datu, tā jāpamato, atsaucoties uz piesardzības principu un attiecīgi ņemot vērā attiecīgas valsts administratīvos noteikumus.

IV NODAĻA

IEVIEŠANAS NOSACĪJUMI PĒC ATĻAUJAS IZDOŠANAS*13. pants***Atbilstība citiem ► M2 Savienības ◀ noteikumiem**

Saskaņā ar šo regulu var izdot ieviešanas atļauju vienīgi tad, ja ir skaidrs, ka var izpildīt citos tiesību aktos paredzētās prasības, un jo īpaši:

- a) dzīvnieku veselības nosacījumus, kas izklāstīti Direktīvā 2006/88/EK par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli;
- b) nosacījumus, kas izklāstīti Padomes Direktīvā 2000/29/EK (2000. gada 8. maijs) par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā ⁽¹⁾.

▼ M2*14. pants***Izlaišana akvakultūras platībās parastas ieviešanas gadījumā**

Parastas ieviešanas gadījumā ūdens organismu izlaišana akvakultūras platībās ir atļauta bez karantīnas vai izmēģinājuma izlaišanas, ja vien – ārkārtas gadījumā – kompetentā iestāde nenolemj citādi, pamatojoties uz īpašu padomdevējas komitejas ieteikumu. Transportēšanu no slēgtas akvakultūras platības uz atklātu akvakultūras platību uzskata par parastu vai īpašu transportēšanu atbilstīgi 6. un 7. pantam.

▼ B*15. pants***Izlaišana atklātās akvakultūras platībās ārkārtas ieviešanas gadījumā**

1. Ārkārtas ieviešanas gadījumā ūdens organismu izlaišana atklātās akvakultūras platībās vajadzības gadījumā veic saskaņā ar 2., 3. un 4. punkta nosacījumiem.
2. Ūdens organismus novieto noteiktā karantīnas platībā ► M2 Savienības ◀ teritorijā saskaņā ar III pielikuma nosacījumiem, lai radītu vaislinieku krājumu.

⁽¹⁾ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.

▼B

3. Karantīnas iekārtas var atrasties arī dalībvalstī, kas nav saņēmusi dalībvalsts, ja visas iesaistītās dalībvalstis tam piekrīt un šī izvēle ir iekļauta 9. pantā paredzētajā videi radītu apdraudējumu izvērtējumā.

4. Attiecīgā gadījumā saņēmēja dalībvalsts akvakultūras platībās var izmantot tikai ieviesto ūdens organismu pēcnācējus ar nosacījumu, ja karantīnas laikā neatklāj iespējami kaitīgas sugas, kas nav mērksugas. Pieaugušu īpatņu krājumu var izlaist tad, ja organismi nevaicējas nebīvē vai ir reproduktīvi pilnīgi sterili, ja nav apstiprināta iespējami kaitīgu sugu, kas nav mērksugas, klātbūtne.

*16. pants***Eksperimentāla izlaišana atklātās akvakultūras platībās**

Kompetentā iestāde var prasīt, lai pirms ūdens organismu izlaišanas atklātās akvakultūras platībās veiktu sākotnēju eksperimentālu izlaišanu, kas notiktu īpašā slēgtā telpā un uz ko attiecinātu preventīvus pasākumus, kas pamatotos uz padomdevējas komitejas atzinumiem un ieteikumiem.

*17. pants***Ārkārtas pasākumu plāni**

Pieteikuma iesniedzējs visām īpašām ieviešanām un eksperimentālām izlaišanām izstrādā ārkārtas pasākumu plānu, kas jāapstiprina kompetentajai iestādei un kurā ietver, cita starpā, ieviesto sugu izņemšanu no vides vai to izplatības samazināšanu, ja konstatē neparedzētu negatīvu ietekmi uz vidi vai vietējām populācijām. Šādos gadījumos ārkārtas pasākumu plānu īsteno tūlīt un saskaņā ar 12. pantu izdoto atļauju var atcelt uz laiku vai pastāvīgi.

*18. pants***Monitorings**

1. Pēc izlaišanas atklātās akvakultūras platībās svešzemju sugas pārrauga divus gadus jeb pilnu attīstības ciklu – atkarībā no tā, kurš no tiem ir ilgāks –, lai novērtētu, vai ietekme uz vidi ir paredzēta precīzi un vai ir papildu vai atšķirīga ietekme. Jo īpaši izpēta sugas izplatīšanos vai ierobežošanu. Kompetentā iestāde nolēm, vai pieteikuma iesniedzējam ir atbilstošas zināšanas vai arī monitorings jāveic citai struktūrai.

2. Atkarībā no padomdevējas komitejas atzinuma kompetentā iestāde var prasīt ilgāku pārraudzības laikposmu, lai novērtētu jebkuru iespējamu ilgtermiņa ietekmi uz ekosistēmu, ko nav iespējams viegli paredzēt 1. punktā minētajā laikposmā.

3. Padomdevēja komiteja izvērtē monitoringa programmas rezultātus, un jo īpaši atzīmē katru situāciju, kura nav pareizi paredzēta videi radītu apdraudējumu izvērtējumā. Šāda izvērtējuma rezultātus nosūta kompetentajai iestādei, kura rezultātu kopsavilkumu iekļauj attiecīgās valsts reģistrā, ko izveido saskaņā ar 23. pantu.

▼B

V NODAĻA

NOSACĪJUMI PĀRVIETOŠANAI PĒC ATĻAUJAS IZDOŠANAS

19. pants

Atbilstība citiem ► M2 Savienības ◀ noteikumiem

Saskaņā ar šo regulu pārvietošanas atļauju var izdot vienīgi tad, ja ir skaidrs, ka var izpildīt citos tiesību aktos paredzētās prasības, un jo īpaši:

- a) Direktīvā 2006/88/EK izklāstītos dzīvnieku veselības nosacījumus;
- b) Direktīvā 2000/29/EK izklāstītos nosacījumus.

20. pants

Īpaša pārvietošana atklātās akvakultūras platībās

Ja īpaša pārvietošana notiek uz atklātām akvakultūras platībām, kompetentā iestāde var prasīt, lai pirms ūdens organismu izlaišanas veiktu sākotnēju eksperimentālu izlaišanu ar īpašiem ierobežošanas un preventīviem pasākumiem, kas pamatojas uz padomdevējas komitejas atzinumiem un ieteikumiem.

21. pants

Karantīna

Saņēmēja dalībvalsts izņēmuma gadījumos un, ja to apstiprināusi Komisija, saskaņā ar 15. panta 2., 3. un 4. punktu var prasīt karantīnas pasākumu veikšanu pirms sugas izlaišanas pēc ārkārtas pārvietošanas atklātās akvakultūras platībās. Komisijas apstiprinājuma lūgumā norāda iemeslus, kāpēc ir vajadzīga karantīna. Komisija uz šādu lūgumu atbild 30 dienās.

22. pants

Monitorings pēc pārvietošanas

Pēc īpašas pārvietošanas veikšanas sugu uzrauga saskaņā ar 18. pantu.

VI NODAĻA

REĢISTRS

23. pants

Reģistrs

Dalībvalstis izveido ieviešanas un pārvietošanas reģistru, kurā ir informācija par visiem laika gaitā iesniegtiem pieteikumiem un visu ar to saistītu dokumentāciju, kas savākta pirms atļaujas izdošanas, kā arī monitoringa laikā.

▼B

Reģistru dara dalībvalstīm un sabiedrībai brīvi pieejamu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ⁽¹⁾.

Lai ļautu dalībvalstīm dalīties informācijā, kas glabājas to reģistros, var izveidot īpašu informācijas sistēmu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā minēto procedūru.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

▼M2

24. pants

Pielikumu grozīšana un sīki izstrādāti noteikumi

1. Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, var:

- a) grozīt šīs regulas I, II un III pielikumu, lai tos pielāgotu tehnikas un zinātnes attīstībai;
- b) precizēt vajadzīgos nosacījumus, lai IV pielikumu papildinātu ar attiecīgu sugu, kā minēts 3. punktā; un
- c) papildināt IV pielikumu ar attiecīgu sugu, ja ir ievēroti 3. punkta nosacījumi un to turpmākie precizējumi.

2. Pieņemot 1. punktā minētos deleģētos aktus, Komisija rīkojas saskaņā ar šo regulu.

3. Lai IV pielikumu papildinātu ar attiecīgu tā sugu, ūdens organismam konkrētās Savienības daļās ir jābūt izmantotam akvakultūrā ilgu laiku (atsaucoties uz tā dzīves ciklu) bez nelabvēlīgas ietekmes un ir jābūt iespējai tā ieviešanu un pārvietošanu veikt bez nejaušas iespējami kaitīgu sugu, kas nav mērķsugas, transportēšanas.

4. Dalībvalstis var lūgt Komisiju IV pielikumu papildināt ar attiecīgu sugu. Dalībvalstis var sniegt zinātniskus datus, lai pierādītu atbilstību attiecīgajiem kritērijiem par IV pielikuma papildināšanu ar attiecīgu sugu. Komisija pieņem lēmumu par lūguma atbilstību piecos mēnešos pēc tā saņemšanas – izņemot laiku, kas atvēlēts dalībvalstij, lai tā sniegtu papildinformāciju, ja Komisija to lūdz.

5. Attiecīgās dalībvalstis saistībā ar saviem attālākajiem reģioniem, kas minēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantā, var ierosināt iekļaut attiecīgu sugu IV pielikuma atsevišķā daļā.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

▼ **M2**

6. Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2371/2002 30. panta 2. punktā minēto procedūru var noteikt sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot 4. un 5. punktu, un jo īpaši nosakot formu, saturu un konkrētas norādes attiecībā uz dalībvalstu lūgumiem par saraksta papildināšanu ar attiecīgu sugu, kā arī informāciju, kas jāsniedz šādu lūgumu pamatošanai.

*24.a pants***Deleģējuma īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt 24. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2011. gada 24. aprīļa. Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģējums tiek automātiski pagarināts par tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 24.b pantu.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai tiek piešķirtas, ievērojot 24.b un 24.c pantā izklāstītos nosacījumus.

*24.b pants***Deleģējuma atsaukšana**

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 24. pantā minēto pilnvaru deleģējumu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī atsaukšanas iespējamās iemeslus.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*24.c pants***Iebildumi pret deleģētiem aktiem**

1. Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu divos mēnešos no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

2. Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta.

▼M2

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome izsaka iebildumus pret deleģēto aktu 1. punktā minētajā laikposmā, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.

▼B*25. pants***Stāšanās spēkā**

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no dienas, kas ir sešus mēnešus pēc dienas, kad stājas spēkā Komisijas Regula par 24. panta 3. punktā minētajiem īstenošanas noteikumiem, taču, vēlākais, no 2009. gada 1. janvāra.

2. Tomēr I un II nodaļā, kā arī 24. pantā ietvertos noteikumus piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼ B*I PIELIKUMS***PIETEIKUMS**

(Indikatīvas pamatnostādnes par dokumentāciju, ko aizpilda pieteikuma iesniedzējs, kā paredzēts 6. pantā)

▼ M2

Pieteikumā pēc iespējas ir jāiekļauj atsauces uz zinātnisko literatūru un norādes uz personisku saziņu ar zinātniskajām iestādēm un zivsaimniecības ekspertiem.

▼ B

Ja pieteikums drīzāk attiecas uz ierosinātu pārvietošanu, nevis introdukciju, tad šā pielikuma vajadzībām jēdzieni "ieviešana/ievietots" ir aizvietojami ir "pārvietošana/pārvietots".

A. Kopsavilkums

Iesniedziet īsu dokumenta kopsavilkumu, tostarp priekšlikuma aprakstu, iespējamo ietekmi uz vietējām sugām un to dzīvotnēm, kā arī pasākumiem, kas jāveic, lai samazinātu iespējamo ietekmi uz vietējām sugām.

B. Ievads

1. Ieviešanai vai pārvietošanai ierosinātā organisma nosaukums (vispārpieņemtais un zinātniskais), attiecīgā gadījumā norādot ģinti, sugu, pasugu vai zemāku taksonomisko līmeni.
2. Miniet organisma īpašības, tostarp organisma atšķirīgās īpašības. Pievienojiet zinātnisko attēlojumu vai fotogrāfiju.
3. Aprakstiet organisma vēsturi akvakultūrā vai citus ieviešanas veidus (ja vajadzīgs).
4. Sniedziet ierosinātās ieviešanas mērķus un pamatojumu, iekļaujot paskaidrojumu, kāpēc mērķi nevar sasniegt, izmantojot vietējās sugas.
5. Kādas alternatīvas stratēģijas ir apsvērtas priekšlikuma mērķu sasniegšanai?
6. Kādā ģeogrāfiskā teritorijā ir paredzēts organismus ieviest? Aprakstiet dzīvotnes, ekosistēmu un saņēmējvides aizsardzības statusu. Pievienojiet karti.
7. Norādiet, cik organismu paredzēts ieviest (sākumā, beigās). Vai projektu var sadalīt dažādās apakšsadaļās? Ja tā – cik daudz organismu ir iesaistīti katrā apakšsadaļā?
8. Aprakstiet izejmateriālu avota krājumu (iekārtu), iespējas un ģenētiskos krājumus (ja ir zināms).

C. Informācija par ieviešamo sugu dzīves ciklu – attiecīgi par katru dzīves cikla posmu

1. Aprakstiet dabiskās izplatības areālu un ieviešanas rezultātā radušās areāla stāvokļa izmaiņas.
2. Vai krājumam, no kā veiks ieviešanu/pārvietošanu, ir saistība ar kādu zināmu blakussugu?
3. Kāda ir šādas sugas, kas nav mērķsuga, izplatība ieviešanai/pārvietošanai paredzētā krājumu izcelsmes areālā?
4. Pierakstiet, kur iepriekš sugas tika ieviesta, un raksturojiet ekoloģisko ietekmi uz saņēmējās teritorijas vidi (plēsoņa, medījums, sāncensis un/ vai dabiskās vides strukturāli/funkcionāli elementi).
5. Kādi faktori ierobežo sugas to dabiskajā izplatības areālā?

▼ B

6. Raksturojiet fizioloģisko panesamību (ūdens kvalitāte, temperatūra, skābeklis un sāļums) katrā dzīves cikla posmā (agrīnie dzīves posmi, pieauguša īpatņa un reproduktīvie posmi).
7. Raksturojiet dzīvotnes priekšrocības un panesamību ikvienam dzīves cikla posmam.
8. Raksturojiet reproduktīvo bioloģiju.
9. Raksturojiet migrācijas iezīmes.
10. Raksturojiet barības izvēli ikvienam dzīves cikla posmam.
11. Raksturojiet augšanas tempu un dzīves ilgumu (arī plānotās ieviešanas zonā, ja vien zināms).
12. Kāds ir attiecīgās sugas vecums vai vecuma grupa?
13. Raksturojiet uzvedības modeļus (sociāli, teritoriāli, agresīvi).

D. Mijiedarbība ar vietējām sugām**▼ M2**

1. Kādas ir ieviestā organisma izdzīvošanas un iedzīvošanās iespējas aizbēgšanas gadījumā?

▼ B

2. Kādu(-as) dzīvotni(-es), domājams, apdzīvos sugas, ko ieviesīs ierosinātajā teritorijā, un vai tas nesakrītīs ar kādas iznīkstošas, apdraudētas vai izzūdošas sugas dzīvotni(-ēm)? (Norādiet, ja ierosinātā ieviešanas teritorija aptver arī blakus ūdeņus).
3. Ar kurām vietējām sugām būs dzīves pārklāšanās niša? Vai ir kādi neizmantoti ekoloģiski resursi, ko sugas varētu izmantot?
4. Ko ieviestais organisms ēdīs vidē, kas to uzņems?
5. Vai plēsonība radīs kādas negatīvas sekas uz ekosistēmu, kas to uzņems?

▼ M2

6. Vai ieviestie organismi izdzīvos un veiksmīgi vairosies ierosinātajā plānotajā ieviešanas teritorijā, vai arī katru gadu būs jāievieš jauni krājumi?

▼ B

7. Vai ieviestie organismi krustojas ar vietējām sugām? Vai pastāv kādu vietējo sugu vai krājumu izžušanas iespējamība vietējā vidē sakarā ar ierosināto plānoto ieviešanu? Vai ieviestie organismi var kaut kā ietekmēt vietējo sugu nārstošanas paradumus un nārsta vietas?
8. Vai saistībā ar ierosināto ieviešanu pastāv iespējama ietekme uz dzīvotni vai ūdens kvalitāti?

E. Uzņēmēja vide un blakus ūdeņi

1. Sniedziet materiālu informāciju par uzņēmēju vidi un blakus ūdens-tilpņēm, piemēram, informāciju par sezonālu ūdens temperatūru, sāļumu un duļķainumu, izšķīdinātu skābekli, pH, biogēnām vielām un metāliem. Vai šie rādītāji atbilst ieviešamo sugu panesamībai/labākajiem apstākļiem, tostarp vajadzīgajiem vairošanās nosacījumiem?

▼B

2. Norādiet ūdeņu, kurā uzņems organismus, sugu sastāvu (galvenos ūdens mugurkaulniekus, bezmugurkaulniekus un augus).
3. Sniedziet informāciju par ieviešanas teritorijas dzīvotni, tostarp blakus ūdeņiem, un norādiet problemātiskas dzīvotnes. Kurš no šiem rādītājiem atbilst ieviešamo organismu panesamībai/labākajiem apstākļiem? Vai ieviestie organismi var radīt traucējumus aprakstītajās dzīvotnēs?
4. Raksturojiet dabīgus vai cilvēka izveidotus šķēršļus, kas kavē ieviesto organismu kustību uz blakusesošiem ūdeņiem.

F. Monitorings

Aprakstiet ierosināto sugu veiksmīgas ieviešanas turpmākas izvērtēšanas plānus un kā izvērtēs jebkādu negatīvu ietekmi uz vietējām sugām un to dzīvotnēm.

G. Pārvaldības plāns

1. Aprakstiet ierosinātās ieviešanas pārvaldības plānu. Plānā ir jāiekļauj šāda informācija, bet ne tikai:
 - a) pasākumi, kas veikti, lai nodrošinātu, ka sūtījumā nav nevienas citas šim mērķim neparedzētas sugas (sugas, kas nav mērķsugas);
 - b) kas varēs izmantot ierosinātos organismus, ar kādiem nosacījumiem un kādos apstākļos;
 - c) vai ierosinātajai ieviešanai būs arī pirmskomercializācijas posms;
 - d) sugu ārkārtas aizvākšanas plāna apraksts;
 - e) priekšlikuma kvalitātes nodrošināšanas plāna apraksts un
 - f) citas tiesību aktu prasības, kas jāievēro.
2. Aprakstiet ķīmiskus, biofiziskus un pārvaldības pasākumus, kas veicami, lai novērstu nejaušu organismu un sugu, kas nav mērķsugas, aizbēgšanu uz blakusesošām šim mērķim neparedzētām uzņēmējām ekosistēmām un iedzīvošanos tajās. Miniet ūdens izcelsmes avotu, noteces ūdeņu galamērķi, jebkādu noteces ūdeņu apstrādi, attālumu līdz lietus ūdens uztvērējiem, plēsoņu kontroles pasākumus, vietas drošību un aizbēgšanas novēršanas pasākumus, ja tādi vajadzīgi.
3. Aprakstiet ārkārtas pasākumu plānus gadījumam, ja notiek organismu netīša, nejauša vai neatļauta atbrīvošana no audzēšanas un pavairošanas platībām vai arī nejauša vai negaidīta to apgūtā apgabala izvēršanās pēc izlaišanas.
4. Ja šajā ierosinājumā paredz izveidot zvejas iespējas, miniet zvejas mērķi. Kas iegūtu no šādas zivsaimniecības zvejas? Sniedziet pārvaldības plānu un vajadzības gadījumā miniet izmaiņas to sugu pārvaldības plānos, kuras tiks ietekmētas.

H. Informācija par uzņēmumu

1. Norādiet īpašnieka vārdu un/vai uzņēmuma nosaukumu, akvakultūras licences numuru un reģistrācijas apliecību (ja ir izdota) vai valdības iestādes vai departamenta nosaukumu, minot kontaktpersonu, tālruni, faksu un e-pastu.
2. Sniedziet informāciju par ierosinātā projekta rentabilitāti.

▼B

I. **Atsauces**

1. Iesniedziet precīzu sarakstu ar visām atsaucēm, kas minētas pieteikuma sagatavošanas laikā.
2. Iesniedziet pilnīgu nosaukumu un vārdu sarakstu, tostarp adreses, zinātnisku iestāžu nosaukumus un zivsaimniecības ekspertu vārdus, kuri sniedza konsultācijas.

II PIELIKUMS

Procedūras un obligāti elementi, kam jāpievēršas vides apdraudējumu izvērtējumā, kā paredzēts 9. pantā

Lai izvērtētu apdraudējumus, kas saistīti ar ūdens organismu ieviešanu vai pārvietošanu, ir jānovērtē, cik iespējama ir organismu iedzīvošanās un kādas varētu būt šādas iedzīvošanās sekas.

Procesā ir pievērsta uzmanība galvenajiem vides aspektiem. Tas nodrošina standartizētu pieeju ģenētiskas un ekoloģiskas ietekmes iespējamības izvērtēšanai, kā arī iespējamai sugu, kas nav mērķsugas, ieviešanai, kas varētu ietekmēt ierosināto uzņemošo ūdeņu vietējās sugas.

Pārskatīšanas procesa laikā nav uzsvērts novērtējums (galvenā uzmanība netiek pievērsta novērtējumam), bet gan sāki izstrādātai bioloģiskai un citai ar to saistītai informācijai, uz ko tās pamatojas. Zinātniskas neskaidrības gadījumā ir piemērojams piesardzības princips.

Ja pieteikums attiecas uz ierosinātu pārvietošanu, tad šā pielikuma vajadzībām jēdzieni "ieviešana/ieviests" ir aizvietojami ar "pārvietošana/pārvietots".

1 DAĻA

EKOLOĢIJAI UN GĒNIEM RADĪTU APDRAUDĒJUMU IZVĒRTĒŠANA

1. posms

Iedzīvošanās un izplatīšanās varbūtība ārpus paredzētās ieviešanas teritorijas

Notikums	Varbūtība (L, V, M) ⁽¹⁾	Ticamība (LT, DT, DN, LN) ⁽²⁾	Piebildes par novērtējumu ⁽³⁾
Ieviestās vai pārvietotās sugas, kas ir izbēgušas vai izklīdušas, veiksmīgi apmetas un uztur populāciju paredzētajā ieviešanas teritorijā ārpus kontrolētajām platībām.			
Ieviestās, pārvietotās vai izbēgušās, izklīdušās sugas izplatās ārpus paredzētās ieviešanas teritorijas.			
Galīgais vērtējums ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ L = liela, V = vidēja, M = maza.

⁽²⁾ LT = ļoti ticami, DT = diezgan ticami, DN = diezgan neticami, LN = ļoti neticami.

⁽³⁾ Novērtētājam dotas norādes ICES prakses kodeksa A un B pielikumā.

⁽⁴⁾ Kā galīgo iedzīvošanās un izplatīšanās varbūtības vērtējumu pieņem viszemāk novērtētā elementa vērtējumu (piemēram, ja iepriekš minēto elementu varbūtības vērtējumi būtu "liela" un "maza", tad galīgais vērtējums būtu "maza"). Bet ir jānotiek abiem notikumiem – organisma veiksmīgas apmešanās un populācijas uzturēšanas varbūtībai paredzētajā ieviešanas teritorijā (neatkarīgi no tā, vai ir ierobežota vide, piemēram, audzēšanas platība, vai dabiska vide) un izplatīšanās varbūtībai ārpus paredzētās ieviešanas teritorijas (ko novērtē saskaņā ar iepriekš minēto) –, lai tiktu konstatēta iedzīvošanās ārpus paredzētās ieviešanas teritorijas.

Galīgo vērtējumu par ticamības līmeni piešķir elementa vērtībai ar viszemāko ticamības līmeni (piem., vērtējumi "ļoti ticami" un "diezgan ticami" dotu vērtējumu "diezgan ticami"). Izdarot galīgo vērtējumu, būtu jāņem vērā, cik konkrēta iedzīvošanās un izplatīšanās ir kaitīga, kā arī apdraudējumu/ieguvumu attiecība.

2. posms

Iedzīvošanās un izplatīšanās sekas

Notikums	Varbūtība (L, V, M)	Ticamība (LT, DT, DN, LN)	Piebildes par novērtē- jumu (1)
Gēnu migrācija uz vietējām populācijām izraisa ģenētiskās daudzveidības zudumu.			
Sāncensība (barība, telpa) ar vietējām populācijām vai barojas ar tām, izraisot to iznīkšanu.			
Citi nevēlami ekoloģiski notikumi.			
Daži iepriekšminētie notikumi turpinās pat pēc ieviesto sugu aizvākšanas.			
Galīgais vērtējums (2)			

(1) Novērtētājam dotas norādes ICES prakses kodeksa A un B pielikumā.

(2) Galīgo iedzīvošanās un izplatīšanās seku vērtējumu piešķir elementa (individuālas iespējamības) vērtībai ar augstāko vērtējumu, un ticamības līmeņa galīgo vērtējumu piešķir elementa vērtībai ar zemāko ticamības līmeni.

3. posms

Ar svešzemju un vietējā areālā nesastopamām sugām saistītu apdraudējumu iespējamība

Piešķir tikai vienu vērtējumu, pamatojoties uz 1. un 2. posmā veikto izvērtējumu:

Elements	Apdraudē- jumu iespēja- mība (L, V, M)	Ticamība (LT, DT, DN, LN)	Piebildes, atbalsta izvērtē- jumu (1)
Iedzīvošanās un izplatīšanās (1. posms)			
Ekoloģiskas sekas (2. posms)			
Vispārēja apdraudējuma iespējamības galīgais vērtējums (2)			

(1) Novērtētājam ir dotas norādes ICES prakses kodeksa A un B pielikumā.

(2) Nosakot galīgo apdraudējuma iespējamības klasifikāciju, pieņem lielāko no abu varbūtību vērtējumiem, ja starp abām lēstās varbūtības pakāpēm nav iespējamās citas pakāpes (piem., ja iedzīvošanās un izplatīšanās radīts apdraudējums ir liels un ekoloģisko seku radīts apdraudējums ir vidējs, galīgais vērtējums ir lielākais no abiem vērtējumiem, proti – liela varbūtība. Ja starp abām lēstās varbūtības pakāpēm ir iespējama cita pakāpe (piem., liela varbūtība kopā ar mazu varbūtību), galīgais vērtējums ir vidēja varbūtība.

Šā izvērtējuma rezultātus izsaka šādos apdraudējuma līmeņos:

Transportēšana, kas rada nopietnu apdraudējumu:

a) nopietni apdraud bioloģisko daudzveidību sugu izplatīšanas un citu ekoloģisku seku dēļ;

▼ B

- b) to veic audzēšanas apstākļos, kuros būtu palielināta tāda kaitējuma iespējamība;
- c) tā ir saistīta ar akvakultūras platību, kas pārdod ūdens dzīvniekus, ko paredzēts izmantot turpmākā audzēšanā vai krājumu atjaunošanā;
- d) transportēšanas rezultātā izraisa galvenās bažas (vajadzīgi nozīmīgi apdraudējumu samazināšanas pasākumi). Priekšlikumu ieteicams noraidīt, iekams nebūs izstrādātas apdraudējuma samazināšanas procedūras, lai samazinātu apdraudējumu līdz viegla apdraudējuma kategorijai.

Transportēšana, kas rada vidēju apdraudējumu:

- a) vidēji apdraud bioloģisko daudzveidību sugu izplatīšanas un citu ekoloģisku seku dēļ;
- b) to veic audzēšanas apstākļos, kuros, ņemot vērā sugu un turēšanas apstākļus, ne vienmēr būtu palielināta tāda kaitējuma iespējamība;
- c) ir saistīta ar akvakultūras platībām, kas pārdod produktus, ko paredzēts lietot galvenokārt pārtikā;
- d) transportēšanas rezultātā izraisa vidēji nopietnas bažas. Priekšlikumu ieteicams noraidīt, iekams nebūs izstrādātas apdraudējuma samazināšanas procedūras, lai samazinātu apdraudējumu līdz viegla apdraudējuma kategorijai.

Transportēšana, kas rada vieglu apdraudējumu:

- a) viegli apdraud bioloģisko daudzveidību sugu izplatīšanas un citu ekoloģisku seku dēļ;
- b) veic audzēšanas apstākļos, kuros nebūtu palielināta tāda kaitējuma iespējamība;
- c) ir saistīta ar akvakultūras platībām, kas pārdod produktus, ko paredzēts lietot tikai pārtikā;
- d) transportēšanas rezultātā izraisa niecīgas bažas. Priekšlikumu ieteicams apstiprināt. Apdraudējuma samazināšana nav vajadzīga.

Priekšlikumu var apstiprināt tikai tādu, kāds tas iesniegts (apdraudējumu samazināšanas pasākumi netiek prasīti), ja vispārējā noteiktā apdraudējumu iespējamība ir maza un ja vispārējās ticamības līmenis, kurai noteikts vispārējais apdraudējums, atbilst ļoti ticamam vai diezgan ticamam līmenim.

Ja pirmās analīzes rezultātā vispārējam apdraudējumam piešķir nopietna apdraudējuma vai vidēja apdraudējuma kategoriju, pieteikumā jāiekļauj ierobežošanas vai apdraudējuma samazināšanas priekšlikumi, un pēc tam veic ar priekšlikumu saistītu apdraudējumu analīzi tikmēr, kamēr galīgajam vispārējam apdraudējumam piešķir maza apdraudējuma kategoriju un ļoti augstu vai diezgan augstu ticamības pakāpi. Šo papildu posmu apraksti kopā ar sīki izstrādātiem ierobežošanas vai apdraudējumu samazināšanas pasākumu parametriem kļūs par apdraudējumu izvērtējuma neatņemamu sastāvdaļu.

2. DAĻA

SUGU, KAS NAV MĒRĶSUGAS, IZVĒRTĒJUMS

1. posms

Sugu, kas nav mērķsugas, iedzīvošanās un izplatīšanās varbūtība ārpus plānotās ieviešanas teritorijas

Notikums	Varbūtība (L, V, M)	Ticamība (L,T, DT, DN, L,N)	Piebildes, atbalstot izvērtē- jumu ⁽¹⁾
Sugu, kas nav mērķsugas, ieviešana notikusi saistībā ar ūdens organismu ieviešanu vai pārvietošanu.			
Ieviestās blakussugas saskaras ar jutīgām vietējām dzīvotnēm vai vietējiem organismiem.			
Galīgais vērtējums ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Novērtētajam dotas norādes ICES prakses kodeksa A un B pielikumā.

⁽²⁾ Galīgo varbūtības vērtējumu piešķir elementa vērtībai ar zemāko apdraudējumu vērtējumu un ticamības līmeņa galīgo vērtējumu arī piešķir elementa vērtībai ar zemāko ticamības līmeni.

2. posms

Sugu, kas nav mērķsugas, iedzīvošanās un izplatīšanās sekas

Notikums	Varbūtība (L, V, M)	Ticamība (L,T, DT, DN, L,N)	Piebildes novērtējuma atbalstam ⁽¹⁾
Blakussugas kļūst par vietējo populāciju sāncensi vai barojas ar tām, izraisot to iznīkšanu.			
Sugu, kas nav mērķsugas, gēnu migrācija uz vietējām populācijām izraisa ģenētiskās daudzveidības zudumu.			
Citi nevēlami ekoloģiski vai patoloģiski notikumi.			
Daži iepriekš minētie notikumi turpinās pat pēc sugu, kas nav mērķsugas, aizvākšanas.			
Galīgais vērtējums ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Novērtētajam jāseko norādēm ICES prakses kodeksa A pielikumā un B pielikumā.

⁽²⁾ Galīgajam seku vērtējumam piešķir augstākā apdraudējuma vērtējumu, un ticamības līmeņa galīgo vērtējumu arī piešķir elementa vērtībai ar zemāko ticamības līmeni.

▼B

3. posms

Ar sugām, kas nav mērķsugas, saistītu apdraudējumu iespējamība

Tiek piešķirts tikai viens vērtējums, pamatojoties uz 1. un 2. posmā veikto novērtējumu:

Elements	Apdraudējumu iespējamība (L, V,M)	Ticamība (L,T, DT, DN, L,N)	Piebildes novērtējumu atbalstam ⁽¹⁾
Iedzīvošanās un izplatīšanās (1. posms)			
Ekoloģiskās sekas (2. posms)			
Galīgais vērtējums ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Novērtētājam dotas norādes ICES prakses kodeksa A un B pielikumā.

⁽²⁾ Galīgo apdraudējumu iespējamības vērtējumu piešķir elementa vērtībai ar zemāko apdraudējumu vērtējumu, un galīgo ticamības līmeņa vērtējumu arī piešķir elementa vērtībai ar zemāko ticamības līmeni.

Ar svešzemju sugām (1. daļa) saistīto apdraudējumu iespējamības novērtēšanai piemērojami nosacījumi *mutatis mutandis* ir arī piemērojami ar sugām, kas nav mērķsugas (2. daļa), saistītu apdraudējumu iespējamībai, tostarp saistībām ieviest ierobežošanas vai apdraudējumu samazināšanas pasākumus.

3. DAĻA

VISPĀRĒJS VIDEI RADĪTU APDRAUDĒJUMU IZVĒRTĒJUMS – KOPSAVILKUMS

- Lūguma vēsture, pamata fakti un pamatojums:
 - Apdraudējumu izvērtējuma kopsavilkuma informācija
 - Ekoloģijai un gēniem radītu apdraudējumu izvērtējuma kopsavilkums
 - Sugu, kas nav mērķsugas, radītu apdraudējumu izvērtējuma kopsavilkums
- Komentāri:
- Apdraudējumu samazināšanas pasākumi:
- Nobeiguma paziņojums par iespējamo organismiem radīto kopējo apdraudējumu:
- Atzinums kompetentajai iestādei:

▼B*III PIELIKUMS***Karantīna**

Karantīna ir līdzeklis, lai dzīvos dzīvniekus vai augus un jebkārus ar tiem saistītus organismus pilnīgi izolētu no apkārtējās vides, tiem neļaujot ietekmēt savvaļas un audzētas sugas un izraisīt nevēlamas pārmaiņas dabīgajās ekosistēmās.

Svešzemju sugas vai vietējā areālā nesastopamas sugas ir jātur karantīnā pietiekami ilgi, lai noteiktu visas sugas, kas nav mērķsugas, un apstiprinātu patogēnu vai slimību neesamību. Karantīnas nodalījumam ir jābūt veidotam saskaņā ar norādījumiem, ko sniedz karantīnas nodalījuma atrašanās vietas dalībvalsts kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par karantīnas nodalījuma apstiprināšanu. Karantīnas ilgums ir jānorāda atļaujā. Ja karantīnas platība neatrodas saņēmējā dalībvalstī, padomdevējai komitejai, kas ir atbildīga par platību, un padomdevēju komitejai saņēmējā dalībvalstī ir jāvienojas par karantīnas ilgumu.

Operatoriem jāizmanto karantīnas platības saskaņā ar turpmāk minētajiem nosacījumiem. Turklāt operatoram ir jābūt kvalitātes nodrošināšanas programmai un ekspluatācijas rokasgrāmatai.

Ja pieteikums attiecas uz ierosinātu pārvietošanu, tad šā pielikuma vajadzībām jēdzieni "ieviešana/ieviests" ir aizvietojami ar "pārvietošana/pārvietots".

Noteces ūdeņu un atkritumu iznīcināšana

Visi noteces ūdeņi un atkritumi, kas rodas platībā, ir jāapstrādā, efektīvi iznīcinot visas iespējamās mērķsugas un saistītos organismus. Lai nodrošinātu nepārtrauktu darbību un pilnīgu izolāciju, karantīnas noteces ūdeņu apstrādes sistēmām ir jābūt nodrošinātām ar bezattecības rezerves mehānismiem.

Apstrādātajos noteces ūdeņos un atkritumos var būt vielas, kas ir bīstamas videi (piem., pretapaugšanas vielas), un tās ir jāiznīcina tā, lai pēc iespējas mazāk ietekmētu vidi.

Ir jāsigatavo sīka informācija par noteces ūdeņu un cieto atkritumu apstrādi, minot personālu, kas ir atbildīgs par apstrādi, un laika grafiku. Sistēma ir jāuzrauga, lai nodrošinātu efektīvu darbību un iespējamo defektu agru noteikšanu.

Fiziska atdalīšana

Lai nodrošinātu izolāciju, pārvietotie organismi ir jātur savrupi no citiem organismiem. Te netiek iekļautas izmēģinājuma sugas, kas ir īpaši iekļautas, lai pārbaudītu ieviesto sugu ietekmi uz tām. Jānovērš putnu, citu dzīvnieku, slimības izraisītāju un indīgu vielu iekļuve.

Personāls

Piekļuve ir atļauta vienīgi apmācītam, pilnvarotam personālam. Rokas, apavi un jebkuri materiāli, ko izmanto platībā, ir jādezinficē (sk. turpmāk) pirms izešanas no platības.

Ierīces

Saņemot visu dzīves cikla posmu organismus, ar tvertnēm, ūdeni, sūtīšanas tvertnēm un ierīcēm, kam bijusi saskarsme ar ieviestajām sugām, tostarp transportlīdzekļiem, ir jārikojas tā, lai nodrošinātu, ka sugas vai saistītās sugas, kas nav mērķsugas, nevar aizbēgt no platības. Visi sūtīšanas un iesaiņošanas materiāli ir jādezinficē vai jāsadedzina, ja vien materiālu dedzināšana ir atļauta.

▼B*Mirstība un iznīcināšana*

Ir jāveic miršanas gadījumu dienas uzskaitē, kurai jābūt pieejamai kompetentās iestādes pārbaudei. Visi mirušie organismi ir jāglabā uz vietas. Nevienam mirušo organismu, audus vai čaulas nedrīkst izmest, neapstrādājot tos apstiprinātajā kārtībā pilnīgas dezinfekcijas nodrošināšanai. Var veikt termisko apstrādi, piemēram, apstrādi autoklāvā vai ķīmisku sterilizāciju.

Par miršanas gadījumiem ir jāziņo kompetentajai iestādei, un dalībvalstīm bez liekas kavēšanās jāizmeklē miršanas cēlonis. Mirušie organismi ir jāuzglabā, jātransportē un jāiznīcina saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ⁽¹⁾.

Inspekcija un pārbaude

Ir jāveic regulāras sugu, kas nav mērķsugas, pārbaudes. Ja šādas sugas vai iepriekš nekonstatēta slimība vai parazīts ir konstatēts organismā, ir jāveic situācijas kontrolei vajadzīgie pasākumi. Pasākumi var iekļaut organismu iznīcināšanu un platības dezinfekciju.

Īstenošanas laiks

Vajadzīgais karantīnas ilgums atšķiras atkarībā no minētā organisma, attiecīgo sugu, kas nav mērķsugas, sezonālītes un audzēšanas nosacījumiem.

Uzskaitē

Karantīnas platībās ir jābūt precīzai uzskaitē ar šādu informāciju:

- personāla ienākšanas/iziešanas laiks,
- miršanas gadījumu skaits un mirušo organismu uzglabāšanas vai iznīcināšanas metode,
- ieplūstošā ūdens un notekūdeņu apstrāde,
- ekspertiem iesniegtie paraugi, lai pārbaudītu sugu, kas nav mērķsugas, klātbūtni,
- jebkādi neierasti apstākļi, kas ietekmē karantīnas izmantošanu (elektroenerģijas padeves pārtraukšana, ēkas bojājums, smagi laika apstākļi utt.).

Dezinfekcija

Dezinfekcija ir saistīta ar dezinfekcijas līdzekļu lietošanu pietiekamā koncentrācijā un pietiekami ilgi, lai nogalinātu kaitīgus organismus. Karantīnas dezinfekcijas līdzekļiem un to koncentrācijai ir jābūt tādai, lai pilnīgi dezinficētu jūras ūdeni un saldūdeni. Līdzīgas koncentrācijas līdzekļi ir izmantojami kārtējai platības dezinfekcijai. Visi dezinfekcijas līdzekļi pirms izlaišanas apkārtējā vidē būtu jāneitralizē, bet platībām, kurās izmanto jūras ūdeni, ir jāapstrādā oksidētāju paliekas, kas radušās ķīmiskās dezinfekcijas laikā. Ārkārtas gadījumā, piemēram, ievesta parazīta vai slimības ierosinātāja atrašanās gadījumā, ir jābūt pieejamiem pietiekami daudz dezinfekcijas līdzekļiem, lai varētu apstrādāt visu platību.

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2007/2006 (OV L 379, 28.12.2006., 98. lpp.).

▼ M1

IV PIELIKUMS

Sugas, uz kurām attiecas 2. panta 5. punkts

A DAĻA – Vispārēji

Acipenser baeri ⁽¹⁾, Sibīrijas store
A. gueldenstaeti ⁽¹⁾, krievu store
A. nudiiventris ⁽¹⁾, garpurnstore
A. ruthenus ⁽¹⁾, sterlete
A. stellatus ⁽¹⁾, sevrjuga
A. sturio ⁽¹⁾, Atlantijas store
Aristichthys nobilis, raibais platpīris
Carassius auratus, sudrabkarūsa
Clarias gariepinus, Ziemeļāfrikas sams
Coregonus peled, pelede
Crassostrea gigas, Klusā okeāna austere
Ctenopharyngodon idella, baltais amūrs
Cyprinus carpio, karpas
Huso huso ⁽¹⁾, beluga
Hypophthalmichthys molitrix, baltais platpīris
Ictalurus punctatus, Amerikas sams
Micropterus salmoides, lielmutes asaris
Oncorhynchus mykiss, varavīksnes forele
Ruditapes philippinarum, Manilas gliemenes
Salvelinus alpinus, Arktikas palija
Salvelinus fontinalis, Amerikas palija
Salvelinus namaycush, ezera palija
Sander lucioperca, zandarts
Silurus glanis, sams

B DAĻA – Francijas aizjūras departamenti overseas departments

Macrobrachium rosenbergii, lielā upes krevete
Oreochromis mossambicus, Mozambikas tilapija
O. niloticus, Nīlas tilapija
Sciaenops ocellatus, sarkanā krokere

⁽¹⁾ Storu sugu hibrīdi.